

DEPARTEMENTET

J.nr. M 3034-0126

Den 6. december 2004

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål 12 ad L 100 - Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) - stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 2. december 2004.

Spørgsmål 12:

Kan ministeren give tilsagn om, at der vil blive fastsat målsætninger for de enkelte fraktioner (produkttyper) af elektronikaffald, og at disse målsætninger også vil afspejle det særlige behov for at indsamle og behandle småelektronik og andre fraktioner, der indeholder forholdsvis store koncentrationer af problemmetaller, miljøgifte og f.eks. materialer og stoffer, der kan give anledning til dioxindannelse (pvc, bromerede flammehæmmere, kobber m.m.)?

Svar:

Generelt sker der i dag en effektiv indsamling af alle former for elskrot, dels gennem kommunale ordninger og gennem de frivillige ordninger, som detailbranchen har etableret for f.eks. hårde hvidevarer.

Desuden vil gennemførelsen af direktivet indebære, at de nugældende krav om særskilt behandling udbygges og udvides til også at omfatte husholdningsapparater, belysningsudstyr, elektriske og elektroniske værktøjer, legetøj, fritids- og sportsudstyr samt salgsautomater, hvilket efter Miljøstyrelsens vurdering vil indebære en fordobling af de mængder, der vil blive særskilt behandlet.

Aktuelt er der ikke planer om at fastsætte målsætninger for de enkelte elskrot-fraktioner, men som det fremgår af mit svar på spørgsmål 11, overvejer ministeriet løbende, om der er affaldsfraktioner, hvor der er behov for at tage særskilte initiativer.